

Αυτοπαρουσιαστικό κείμενο της Α.Κ.Ρή.Δ.Α. (Αντιεξουσιαστική Κατάληψη Ρήξης για την Διάχυση της Ανομίας)

Το πανεπιστήμιο υπάρχει για να εξυπηρετεί και συνεπώς εκφράζει, τα συμφέροντα της κυρίαρχης πολιτικής. Είναι ο μηχανισμός που από την αρχή μέχρι το τέλος διαβαθμίζει τ@ς φοιτητ@ς βάση οικονομικών κριτηρίων και τ@ς προετοιμάζει να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της παραγωγής. Λειτουργεί λοιπόν ως ένα εργοστάσιο παραγωγής ειδικευμένου εργατικού δυναμικού για την ιεραρχικά δομημένη αγορά εργασίας και ως τέτοιο, είναι βασικό γρανάζι της καπιταλιστικής μηχανής. Το πανεπιστήμιο προάγει και αναπαράγει την κουλτούρα και τις αξίες της κοινωνίας, αποτελώντας έτσι μια μικρογραφία της. Νομιμοποιεί κάθε θεσμοθετημένη ή μη εξουσία, θεμελιώνει ιεραρχικές σχέσεις και ρόλους, εκπαιδεύει για αποτελεσματικότητα, υπακοή και πειθαρχία, ενώ εδραιώνει την πατριαρχία, τον σεβασμό στο έθνος και προτάσσει τον ανταγωνισμό και την εθελοδοουλία. Όλα αυτά σε ένα αποστειρωμένο χώρο που γαλουχεί τα άτομα του στις κυρίαρχες ιδεολογίες, πρακτικές και καριερίστικες φαντασιώσεις, όπου @ καθηγητ@ έχει το μονοπώλιο της διάδοσης της γνώσης.

Οι σχέσεις λοιπόν που αναπτύσσονται στον χώρο του πανεπιστημίου, τόσο ανάμεσα στ@ς φοιτητ@ς μεταξύ τους όσο και ανάμεσα στ@ς φοιτητ@ς με τ@ς καθηγητ@ς, δεν θα μπορούσαν παρά να διέπονται από τις προαναφερθείσες αρχές που χαρακτηρίζουν την πανεπιστημιακή κοινότητα. Το φοιτητικό lifestyle χωρά πολυποικίλες ερμηνείες. Σ' αυτό συντηρούνται όλες οι γνωστές προκαταλήψεις, αναπαράγονται τα πατριαρχικά πρότυπα, ματσό συμπεριφορές, διαιώνεται ο σεξισμός και κυριαρχεί η επιδειξιμανία και κάθε είδους συντηρητικό φρόνιμα, επηρεάζοντας άμεσα τις σχέσεις και τις συμπεριφορές εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας. Ταυτόχρονα το lifestyle ορισμένο μέσα σε μια καπιταλιστική κοινωνία δεν θα μπορούσε παρά να αποτελεί και μια σχέση εμπορευματική, διαμορφωμένη από οικονομικά συμφέροντα σε ένα εμπορικό πανηγύρι δημιουργίας και εκπλήρωσης επιτηδευμένων αναγκών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η γνωστή φράση που χαρακτηρίζει τα φοιτητικά χρόνια ως τα "τα καλύτερα μας χρόνια", μια φράση που εμπεριέχει συμπυκνωμένες όλες τις προβολές του καπιταλισμού και τα στερεότυπα και παράλληλα διαφημίζεται ως ένας ρόλος προς κατανάλωση πετοχαινώντας το στόχο του να αναδειχθεί ως την καλύτερη επιλογή για τ@ μαθητ@.

Το ζήτημα της καριέρας επίσης, έχει πολλές προεκτάσεις. Αποτελεί το πλαστό όνειρο κάθε φοιτητ@, όνειρο που στοχεύει στην εργασιακή αποκατάσταση και καλλιέργει σχέσεις γλειψίματος και υπακοής μεταξύ φοιτητ@ν και καθηγητ@ν με πρόσχημα το καπιταλιστικό παραμύθι των ίσων ευκαιριών. @ φοιτητ@ δεν αμφισβητεί την αυθεντία τ@ καθηγητ@, επιτρέποντας τ@ να αυθαιρετεί, με την αναπαραγωγή σεξιστικών στερεοτύπων, τρανοφοβικών και συντηρητικών λογυδρίων, προβάλλοντας τον καθωσπρεπισμό. Αυτό στο επίπεδο μεταξύ τ@ν φοιτητ@ν διαφαίνεται από τις ανταγωνιστικές σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους, το ρουφιάνεμα και την λογική του παρτακισμού (aka κοιτάω τον κόλο μου), ενώ λειτουργεί και ως μέτρο πίεσης για την εντατικοποίηση και τις παραγωγικότερες επιδόσεις.

